

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116217668
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116217668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: L. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., štátna občianka SR, o zaplatenie 302,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8Csp/5/2016-52 zo dňa 06.02.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu v celom rozsahu zamietol, II. žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o ustanovenia § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 708 ods. 1, 2, § 710, § 716 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka.

Súd preskúmaním žaloby a priložených listinných dôkazov zistil, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 25.6.2009 zmluvu, v zmysle ktorej bol žalovanej zriadený účet a poskytovaní služby. Žalovaná však nežiadala o službu Povoleného prečerpania na osobnom účte. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná porušila bod 3.8 všeobecných obchodných podmienok, ktoré mali byť súčasťou zmluvy, a podľa ktorého sa ako klient zaviazala mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie transakcii, splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka. Súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že žalobca toto svoje tvrdenie v konaní nepreukázal. Žalobca síce poukázal na bod 3.8 všeobecných obchodných podmienok, no k zmluve doložil všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.07.2016. Súd tak nemá preukázané, že sa žalovaná zaviazala k takejto povinnosti v zmysle všeobecných obchodných podmienok. Ďalej súd nemal za preukázané ani to, či a na základe akých transakcií sa žalovaná do nepovoleného prečerpania dostala. Z výpisu z účtu na č. I. 12 nevyplýva, aké platby žalobca z účtu žalovanej vykonal, a ich následkom sa dostala do nepovoleného prečerpania. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania svojich tvrdení. Rovnako súdu nepreukázal, či žalovanú vôbec vyzval a upozornil na nepovolené prečerpanie na jej účte, či ju vyzval na úhradu dlžnej sumy a či žalovaná ani na jeho výzvu úhradu prípadného dlhu nevykonala. Súd poznamenáva, že samotná zmluva uzavretá medzi stranami sporu (č. I. 3) neobsahuje zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného platiť akékoľvek poplatky, ktoré boli vykonávané na ťarchu jeho vkladového účtu a ani ich výšku. Ustanovenia o poplatkoch obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach a Sadzobník poplatkov a služieb žalobcu, na ktorý zmluva odkazuje, nie sú prílohami žaloby. Nakoľko žalobca súdu predložil uvedené dokumenty účinné od 01.07.2016. Ďalej súd konštatuje, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu vykazuje znaky typizovanej a formulárovej zmluvy štandardne používanej žalobcom pri

výkone svojej podnikateľskej činnosti, ku ktorej môže spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Pri jej kontrahovaní býva zo strany veriteľa v mnohých prípadoch využívaná neskúsenosť spotrebiteľa a moment jeho prekvapenia, čomu svedčí aj zapracovanie rôznych poplatkov do všeobecných zmluvných podmienok a následne do Sadzobníka. Tieto majú mať podľa názoru súdu pre každého jeho zmluvného partnera, t.j. pre neurčitý počet klientov v súvislosti s poskytovaním bankových produktov a služieb zo strany žalobcu, iba podporný a vysvetľujúci charakter individuálnych zmluvných dojednaní určitej zmluvy, uzavretej už s konkrétnym klientom. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je preto zvýšenie právnej ochrany slabšieho účastníka spotrebiteľského zmluvného vzťahu, ktorým je nepochybne spotrebiteľ, a to za účelom vyrovnania takejto faktickej nerovnosti v postavení zmluvných strán. Od spotrebiteľa preto nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. V závere súd konštatuje, že civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, z ktorej vyplýva zodpovednosť strán sporu za zistenie skutkového stavu, pričom povinnosťou žalobcu v žalobe je opísanie všetkých rozhodujúcich skutočností, o ktoré opiera svoj nárok. Opísanie rozhodujúcich skutočností žalobca nemôže nahradiť odkazom na označené dôkazy. V danej veci podľa názoru súdu v žalobe absentujú skutkové tvrdenia žalobcu významné z hľadiska hmotného práva, bez ktorých nie je možné posúdiť rozsah uplatneného nároku. Žalobca jednoznačne nešpecifikoval, z ktorých konkrétnych súm žalovaná čiastka 302,67 eur pozostáva. V žalobe nie je vymedzené ani obdobie rozhodujúce pre nárok uplatnený žalobcom, t.j. kedy žalovaný začal čerpať peňažné prostriedky, v akom časovom období tieto čerpal, resp. dokedy žalovaný čerpal peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty, a teda za aké konkrétne obdobie vznikol žalovanému dlh, ktorého sa konanie týka. Súd má za to, že riadna špecifikácia požadovanej sumy, jej jednotlivých častí, je nevyhnutným predpokladom toho, aby súd mohol posúdiť dôvodnosť rozsahu uplatňovaného nároku. Tieto jednotlivé skutkové tvrdenia je potrebné uviesť z hľadiska predchádzania duplicitnému priznaniu plnenia z toho istého zmluvného vzťahu, keď veriteľ by sa mohol domáhať nároku na základe rovnakého zmluvného vzťahu viacerými žalobami za viaceré, konkrétne časovo ohraničené obdobia trvania zmluvy. Z hľadiska procesného práva je dôležité, aby riadnym a nezameniteľným vymedzením nároku bola vylúčená možnosť zámeny s iným nárokom a možnosť uplatnenia toho istého nároku v inom konaní, čo súvisí s prekážkou začatej, resp. rozhodnutej veci. Žalobca súdu vôbec nepredložil prehľad histórie vykonaných transakcií na účte žalovanej, z ktorého by nepovolené prečerpanie vyplynulo. Ani v samotnej žalobe neuviedol, z čoho samotná žalovaná suma pozostáva. Súd zdôrazňuje, že bolo povinnosťou žalobcu už v žalobe súdu popísať skutočnosti, z ktorých by bolo možné jednoznačne a nepopierateľne zistiť, na akom základe tento vznikol, kedy a v akej sume žalovaný finančné prostriedky prostredníctvom kreditnej platobnej karty čerpal a podobne. Opis rozhodujúcich skutočností o tom, z akých jednotlivých položiek celkový nárok žalobcu pozostáva, tak ako už bolo konštatované vyššie, nemožno nahradiť predložením listinných dôkazov, z ktorých rovnako nevyplyva dôvodnosť podanej žaloby. Žalobca dokonca súdu nepredložil všeobecné obchodné podmienky, ktoré mali byť súčasťou zmluvy zo dňa 25.06.2009, ale predložil všeobecné obchodné podmienky účinné od 7 rokov neskôr ako bola zmluva uzavretá. Rovnako doložil sadzobníky účinné až od 01.07.2016. Okresný súd v závere dodáva, že podľa jeho názoru absencia vyššie uvedených náležitostí žaloby neodôvodňovala postup podľa § 129 CSP. Napriek absencii uvedených náležitostí nemala predmetná žaloba také procesné nedostatky, pre ktoré by nebolo možné v konaní pokračovať, a ktoré by bránili jej vecnému prejednaniu. Zo žaloby bolo zrejmé čoho sa týka a čo a ňou sleduje, išlo o podanie úplné a zrozumiteľné. Súd má za to, že nedostatočné vymedzenie skutkových okolností súvisí s bremenom tvrdenia a s dôsledkami jeho neunesenia, a tak súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 255 ods. 1, 2 CSP. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaná tak bola v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovaná bola procesne nečinná, náhradu trov nežiadala a preukázateľne jej žiadne trovy nevznikli, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

4. V zákonnej lehote podal odvolanie proti rozsudku žalobca. Odvolanie odôvodňuje tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň neboli splnené procesné podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Žalobca má za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie, resp. opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. V prípadoch neúplných podaní súd obligatórne vyzve na doplnenie, resp. opravu takéhoto podania. Súd nemá fakultatívnu možnosť uvedené vykonať podľa vlastného uváženia, ale zákon mu výslovne prikazuje pokúsiť sa odstrániť uvedené vady konania. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, napriek tomu vo veci meritórne rozhodol. Keďže súd prvej inštancie rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala

faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd takýmto postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Ide o vady konania vymedzené v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktoré sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces. Žalobca poukazuje na viaceré rozhodnutia krajských súdov v Slovenskej republike, ktoré tento názor potvrdzujú. Vzhľadom na uvedené žalobca dopĺňa skutkové tvrdenia a k možnosti doplniť dokazovanie v odvolacom konaní, poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/25/2017-114 zo dňa 20.02.2018. Poukazuje na ustanovenia bodu 15. VOP časti III. Účty a vkladné knižky, ako aj bod 23. VOP. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa riadi ustanoveniami zmluvy, všeobecných obchodných podmienok a sadzobníkom poplatkov. Žalovanej nebola poskytnutá služba povolené prečerpanie, t. j. žalovaná sa dostala na účte s pôvodne kladným zostatkom do nepovoleného debetu účtovaním poplatkov z titulu prekročenia v zmysle § 1 ods. 5, § 2 písm. f/, § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. Suma 302,67 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej počas trvania nepovoleného prečerpania. Žalobca doručuje rozpis všetkých transakcií na účte od jeho otvorenia až po jeho zatvorenie. Žalobca tiež doručuje všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy 25.06.2009 a ku dňu uzatvorenia účtu 03.10.2013, ako aj vývesku úrokových sadziieb účinnú ku dňu uzatvorenia účtu 03.10.2013 a výpisy z účtu za celé obdobie trvania účtu. Poplatky sú uvedené v sadzobníku poplatkov a sú účtované v zmysle čl. VI. bod 4 zmluvy. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 31 ods. 2, 4 o platobných službách. Zákon o platobných službách výslovne neustanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Žalobca poukazuje aj na najnovšiu judikatúru súdneho dvora, konkrétne na rozsudok súdneho dvora v prejudiciálnom konaní v Smernici 2008/48/ES, a to vec C-42/15 z 09.11.2016, z ktorého rozsudku okrem iného vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo v sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Pokiaľ ide o úpravu úroku, sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12 účinné ku dňu uzatvorenia účtu v spojení s výveskou úrokových sadziieb časť „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Žalobca si daný nárok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať. Naopak podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadziieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte. V tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutia krajských súdov. K formulárovej povahe zmluvy uvádza, že klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t. j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Závazok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

5. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

7. Odvolací súd došiel k záveru, že žalobcovi nemožno v odvolacom konaní poskytnúť právnu ochranu, pretože postup žalobcu v predmetnom súdnom konaní je zjavným zneužitím práva, ktoré nepožíva právnu ochranu.

8. V zmysle čl. 5 základných zásad CSP zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní.

9. Zákaz zneužitia práva predstavuje materiálny korektív k príliš formalistickému výkladu zákonného textu, ktorý by v konečnom dôsledku poškodzoval práva, prípadne oprávnené záujmy iných. Ide o generálnu klauzulu, prostredníctvom ktorej sa naše civilné právo prihlásilo k pravidlám slušnosti pri výkone subjektívnych práv procesnej povahy. Následkom zjavného zneužitia práva je neposkytnutie právnej ochrany, ktorej sa zneužívateľ domáha, aj keď pri formalistickom výklade zákona by mohol mať na ňu právo.

10. Základnou odvolacou námietkou žalobcu, od ktorej sa odvíjajú aj ostatné odvolacie námietky (pretože sú založené na tzv. novotách v odvolacom konaní), je tvrdenie, že podaná žaloba bola neúplná. Súd prvej inštancie mal podľa názoru žalobcu zákonnú obligatórnu povinnosť vyzvať žalobcu v zmysle ust. § 129 ods. 1 CSP, aby podanie doplnil alebo opravil. Súd však žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, napriek tomu meritórne rozhodol.

11. V zmysle § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní.

12. V zmysle ust. § 129 ods. 2 CSP v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

13. V zmysle ust. § 129 ods. 3 CSP, ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne. To neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

14. V zmysle ust. § 129 ods. 4 CSP, ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

15. Podanie adresované súdu musí spĺňať všeobecné náležitosti podania stanovené ust. § 127 CSP. Ak ide o podanie vo veci samej - žalobu, musí tiež spĺňať náležitosti žaloby, tak ako sú stanovené v § 132 CSP. Jednou z týchto náležitostí je aj zrozumiteľné a určité opísanie okolností, ktoré viedli k podaniu žaloby, teda skutkový dej. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet po skutkovej stránke. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

16. Ak žaloba uvedená náležitosti nemá, je povinnosťou súdu vyzvať žalobcu postupom v zmysle ust. § 129 CSP na odstránenie väd žaloby, a to uznesením, v ktorom uvedie, v čom je podanie neúplné, nezrozumiteľné alebo neurčité, akým nedostatkom trpí s poučením o tom, ako je potrebné opraviť alebo doplniť s určením lehoty na odstránenie väd podania a napokon s poučením o tom, že podanie bude odmietnuté, ak nebude včas opravené alebo doplnené.

17. Vyššie citované ustanovenie o odstraňovaní väd podania je naplnením základného práva účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Všeobecný súd musí preto vykladať a používať citované ustanovenie v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu.

18. Účelom a zmyslom uvedeného ustanovenia je, aby účastníkovi, ktorý sa chce domáhať súdnej ochrany, nebol príliš formalistickým postupom odopretý prístup k spravodlivosti, ale aby mu bolo umožnené vady žaloby odstrániť. Uvedené ustanovenie vychádza z toho, že účastník si nemusí byť vedomý vadnosti svojho podania, preto ho súd musí na takúto vadnosť upozorniť a dať mu možnosť uvedený nedostatok napraviť. O takýto prípad však podľa názoru odvolacieho súdu v prípade odvolateľa nejde.

19. Žalobca je obchodná spoločnosť podnikajúca na celom území Slovenskej republiky. Disponuje profesionálnymi skúsenosťami a tímom profesionálnych zamestnancov. Je všeobecne známe, že

žalobca opakovane podáva žaloby na tom istom skutkovom a právnom základe, resp. podobnom skutkovom a právnom základe na všetkých súdoch v Slovenskej republike.

20. Uvedené vyplýva aj zo samotného obsahu odvolania, keď žalobca uvádza viacero rozhodnutí krajských súdov, v ktorých vystupoval v pozícii žalobcu a zároveň podal vadnú žalobu. Už dlhodobo (podľa vlastných poznatkov senátu minimálne od roku 2013, viď uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/237/2013-87 z 11.11.2013) pretrváva stav, keď žalobca podáva žaloby, ktoré neobsahujú dostatočné skutkové odôvodnenie. Odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe, že žalobca bol opakovane v skutkovo a právne totožných veciach vyzývaný súdmi prvej inštancie na odstránenie väd žaloby. Opakovane boli vydané rozhodnutia krajských súdov, v ktorých bolo konštatované, že žaloba žalobcu neobsahuje dostatočné skutkové odôvodnenie (presne na tom sú založené aj rozhodnutia krajských súdov v Slovenskej republike, na ktoré sa žalobca odvoláva, teda uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27.06.2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/157/2018-317 zo dňa 28.08.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/262/2017 zo dňa 18.01.2018, uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/57/2017 z 29.06.2018, uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/262/2017-82 zo 04.07.2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 10Co/74/2018-151, uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/6/2018-96 z 29.11.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/211/2018-290, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/174/2018 zo 16.11.2018, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/139/2018 z 29.10.2018). Napriek tomu, že otázka vadnosti žalobcom podávaných žalôb je riešená minimálne od roku 2013 vo veľkom počte prípadov na všetkých súdoch v Slovenskej republike, žalobca od takéhoto postupu neupustil. Naďalej podáva vадné žaloby, hoci ako vyplýva z podaného odvolania, sám si uvedomuje ich vадnosť. Takýto postup žalobcu je podľa názoru odvolacieho súdu účelový a predstavuje zneužitie práva, ktoré nemôže požívať právnu ochranu.

21. Žalobca podľa názoru odvolacieho súdu tým, že dostatočne skutkovo nevymedzuje uplatnený nárok, hoci pre veľký počet konaní, ktoré už prebehlo, si musí byť vedomý vадnosti žaloby, sa vyhýba uvedeniu rozhodujúcich skutočností, ktoré by mohol súd preskúmať z hľadiska ochrany spotrebiteľa v rámci kontroly prijateľnosti zmluvných podmienok. Keďže vo všetkých spomínaných prípadoch žalobcu v obdobných veciach ide o spotrebiteľské spory, spolieha sa, že súdy prvej inštancie vydajú vo veciach platobné rozkazy, ktoré nadobudnú právoplatnosť a žalobcovi tak bude priznaná pohľadávka aj napriek tomu, že nevynaložil potrebné úsilie na podanie riadnej žaloby a zároveň aj zamlčal skutočností, ktoré by mohli spochybnit' uplatnený nárok. Pokiaľ aj nie je vydaný platobný rozkaz, žalobca napriek tomu, že si je vedomý vадnosti svojej žaloby, vyčkáva, čo urobí súd prvej inštancie a až v prípade vydania pre neho nepriaznivého rozhodnutia poukazuje na vадnosť žaloby, ktorá mu je už dávno známa, a používa ju ako svoju obranu v rámci odvolacieho konania. Takýto postup žalobcu považuje odvolací súd za zjavné zneužitie práva na súdnu ochranu, čo je v rozpore s princípmi slušnosti v práve a nemôže požívať právnu ochranu.

22. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, hoc aj konštatuje vадnosť žaloby z dôvodu nedostatku skutkových tvrdení, považuje túto odvoláciu námietku za zneužitie práva zo strany žalobcu, z ktorého dôvodu nemôže súd priznať žalobcovi právnu ochranu.

23. Všetky ostatné odvolacie námietky žalobcu predstavujú novoty v odvolacom konaní (§ 366 CSP), keď ide o prostriedky procesného útoku (skutkové tvrdenia a dôkazy), ktoré neboli a mohli byť použité v konaní pred súdom prvej inštancie. Z dôvodu, že odvolací súd neuznal vадnosť postupu súdu prvej inštancie, keď odvolacia námietka žalobcu predstavovala zneužitie práva na súdnu ochranu, nemohol sa zaoberať ani novotami v odvolacom konaní.

24. Keďže odvolací súd neuznal dôvodnosť ani jednej z odvolacích námietok žalobcu, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

25. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou účastníčkou odvolacieho konania bola žalovaná, ktorá však bola v konaní nečinná a nevznikli jej žiadne trovy konania, preto jej súd nárok na ich náhradu voči neúspešnému žalobcovi nepriznal.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)